

RÁDLER R. MANUÉLA

Őszről Télig

a gyógyító idővel

Rádler R. Manuéla

Ősztől Télig, a gyógyító idővel

Rádler R. Manuélia

**ŐSZTŐL TÉLIG,
A GYÓGYÍTÓ
IDŐVEL**

Silent Library Pro
Sopron
2025

Felelős szerkesztő és kiadó:
Ambrus Attila József

Tipográfia, tördelés:
Ambrus Attila József

A borítót és a könyvben lévő illusztrációkat
a saját tervei alapján a
COPILLOT AI segítségével a szerző készítette.

A kötetben szereplő angol
verseket és versrészleteket fordította:
Jason Ra Mozess

A verseskötet megzenésített verseit a
SUNO AI segítségével
a szerző generálta.

ISBN (pdf) 978-615-6996-06-0

A szöveg szerkesztésének lezárása
és a kötet megjelenése:
2025. november 5

CC BY-NC-ND 4.0 DEED

Nevezd meg! – Ne add el! – Ne változtasd! 4.0 nemzetközi
<https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/>

SP
SILENT LIBRARY
— PRO —

TARTALOMJEGYZÉK

ŐSZT SZÓ A SZÓ

Hány szín fér el a szívben?	6
How many colors can fit in the heart?	9
Őszi pillanat	12
Őszt szó a szó	13

SÓHAJ-TÖREDÉK

Bestia az éjjel	16
Sóhaj-töredék.....	18
Korlátok közt, de szabadon	20
Szösszenet	23
Kicsi láng.....	24
Veled.....	26

ÁLOM

Lépések	28
Álom	30
Párban	31
Mondd, lesz helyem a menyországban?	32
Fűszál voltam, fűszál leszek	35
I was a blade of grass, I'll be a blade	38

TÉLI DALLAM

Mulandóság	42
Öröm	44
Karácsony reggel.....	46
Téli dallam	48
Fiszt dúdolnak a fák.....	49

Őszt sző a szó

HÁNY SZÍN FÉR EL A SZÍVBEN?

Hány szín fér el a szívben?
Amennyi fent ragyog az égen.
Fürdik a kékben,
fürdik a fényben.
Sárga nevetésben,
aranyló örömben,
nemes vér színében.

Hány szín fér el a szívben?
Amennyi pironkodik az őszi levélen.
Libben a szélben,
simul a kérgen.
Piros, barna, sárga,
zöld ecsetre várva,
árnyékol habtánca.

Fürdik a kékben,
fürdik a fényben,
libben a szélben,
simul a kérgen.

Hány szín fér el a szívben?
Amennyi rejtőzik a hajnali ködben.
Szólón könnyököl,
mustot früstököl.
Őszt sző a méla ezüst,
bézsszínű tenyér az üst,
lágyszürke ködmöne füst.

Hány szín fér el a szívben?
Ahány a fagyott rózsaszirmán rajzol a télben.
Havat hemperget,
kristály lélegzet.
Ollókeze zordon fagynak,
jégvirágot szed csokornak,
fejet hajt a napsugárnak.

Szólón könnyököl,
mustot früstököl,
havat hemperget,
kristály lélegzet.

Hány szín fér el a szívben?
Amennyi pilleszárny a szirmok közt rebben.
A tavasznak szövök,
lányruháját öltik,
barackszín álomból,
zöngésnyi méhnászból,
jövőt termő nyarából.

Hány szín fér el a szívben?
Amennyi a haragvó, dörgedező égben.
Veri az ördög
Villámmal dörmög.
Fekete bársonyba
eleven tűzszikra.
Elbújik a félsz a karokba.

Tavasznak szövök,
lányruháját öltik,
tűzszikra röpköd,
villámmal dörmög.

Hány szín fér el a szívben?
Amennyi az ember eresze rejtekében.
Egy seprű kéne...
Kidobni véle
a szivárványról levált,
lepottyant pozdorját.
a mindennapok gonddal teli puttonyát.

Fürdik a kékben,
fürdik a fényben,
libben a szélben,
simul a kérgen.

Színek a szívben,
sínek a szélben,
sínek a földön,
sínek az égben.

HOW MANY COLORS CAN FIT IN THE HEART?

How many colors can fit in the heart?
What shines in the sky above.
Bathing in the blue,
bathing in the light.
In yellow laughter,
golden joy,
in the color of noble blood.

How many colors can fit in the heart?
As many blush on the autumn leaf.
It flows in the wind,
caresses on the bark.
Waiting for a red, brown,
yellow, green brush,
its foam-dance shades me.
Bathing in the blue,
bathing in the light.
It flows in the wind,
caresses on the bark.

How many colors can fit in the heart?
As much as is hidden in the morning mist.
He elbows on grapes and
drinks stum for breakfast.
The melancholy silver weaves autumn,
the beige palm the cauldron,
the soft grey mist smoke.

How many colors can fit in the heart?
As many as the frozen roses draw on their petals
in winter.

He rolls snow
crystal breath.

His scissor-hands are in the grim frost,
he picks ice flowers for a bouquet,
he bows his head to the sunbeam,

He elbows on grapes and
drinks stum for breakfast.
he rolls snow,
crystal breath.

How many colors can fit in the heart?
As many butterfly wings flutter between the
petals.

it is woven for spring,
they put on girls' clothes.
from a peach-coloured dream,
a voiced bee bridal,
a summer that produces a future.

How many colors can fit in the heart?
As much as there is in the angry, thundering sky.
The devil beats him'

He murmurs with lightning.

A spark of fire
in black velvet.

The fear hides in the arms,
it is woven for spring,
they put on girls' clothes.
sparks of fire fly,
it murmurs with lightning.

How many colors can fit in the heart?
As much as is hidden in the eaves of man.
I need a broom...
Throw away
his fallen stump
that had detached
from the rainbow.
the careworn dorsal of everyday life.

It bathes in the blue,
bathes in the light,
flutters in the wind,
caresses on the bark.

Colors in the heart,
colors in the wind,
colors on the ground,
colors in the sky.

Az őszi ég alatt megírt levelek hullanak.
Postásuk cifra-szín marokkal szórja azt.
Beborít bibircsókös gumóval,
hozzá fenyőtüske egy szűk arasz,
fűszerezi makkal-maggal az embernyi szűk teraszt.

Az őszi ég alatt megírt levelek hullanak,
a soraikban vigadalom, élmény s csepp panasz,
mert a szöktető szeptember ellopta a tavaszt
s terménydús köpenyében feloldódott a nyári
malaszt.

Jóvátételként az őszi ég alatt az embernyi csepp
terasz
a fonott karokban pindur mosolyt fakaszt,
babaszagú, púder illatot szimatolnak a fák,
s bölcsődalt kárognak a kárókatonák.
Az őszi ég alatt a rétesillatú ősz kezek
vállsimítva köszönik az ajándéknyi életet.
S leheletükben az őszi fák
az égnek szavalnak föld-imát.

Kökény kacsint, izzó csókot küld a csitke,
pókhálón penget a lég, csicsóka csiccsent,
napfény-rojton át int az ősz gitárdala,
gömbölyödik foltos macska nagy pocakja,
a szerün éber cicabirodalom vibrál,
a pocokcsalád szántott hona előtt kint áll,
szürke gombócot pofoznak a csepp mancsok,
szénában születnek sarjú macskalandok.

Őszt szó a szó
szép szelíden,
őszt szó a szó
kertjeiden.

Szólómámor szemenként viszi a cukrot,
édes íze pezsgetve ölel hajnali fagyot,
napfény, foga fagynak együtt fociznak e ligán,
dolgozik benne a korai Maligán,
rezgő muslicatetemek póknyi dala,
hálóba gyűjtve a jólét falat-fala,
az aranyeső füllent sárga szirmokat,
rügye pattan, ontja a virágokat.

Őszt szó a szó
szép szelíden,
őszt szó a szó
kertjeiden.

Huligán módjára hazudja a tavaszt,
fagy csípte zöldparadicsom barnán maraszt,
napfény-íz kehelyben lila őszirózsa,
árja mindkét árokpartot eldézsmálja,
tolakvó birtokába vonja, körbefonja,
kerted bukszusa a mulandóságot ontja,
száraz avar roszogó szőnyeget terít,
őszi játéka embernyi kertet kerít.

Őszt szó a szó
szép szelíden,
őszt szó a szó
kertjeiden.

Sóhaj-töredék

Helyreáll a világod rendje, amikor másért
megteszed,
amit Teérted, mikor féltél, mások meg nem tettek.
Most látod önmagadat is a kórházi ágyban,
gubanccá zsugorodott fehér hálóruhában,
gyászolva az eddiget és félve, mert ismeretlen
a tovább
s a mentőautók szirénája fénnel táncoltatja
a szobát.

Lassú, nehéz leheletű bestia az éjjel,
karmai a falon szakítanak széjjel,
megtépett szíved együtt dobban a fénnel,
reményed-harcod megtelik kétséggel.

A lepedő gyűrt ránca elrejtí izzadt tenyered.
A csatát nem, de a háborút majd egyszer
te nyered,
ha hűtlenül sajtó tested rájuk bízni mered.
Szike szabta új jövődben az élhetőt megleled.
Valaki szólhatna már hozzád, mondhatna valamit,
a félelem örvényéből most csak emberi szó
tud kirántani.

Lassú, nehéz leheletű bestia az éjjel,
karmai a falon szakítanak széjjel,
megtépett szíved együtt dobban a fénnel,
reményed-harcod megtelik kétséggel.

Csörren a telefon, óh, csak egy átlagos idegen.
A „Hogy vagy” kérdés átfut a testeden,
    peng az idegen,
s nem akarsz szólni, de folyik a szó,
zúdul-zuhog az érzés, ez a szív most kinyitható.
Majd apad az ár, szava átölel s benne önmagad
    talpra állítod
s az utolsó puzzledarabot hiányodra simítod.

Lassú, nehéz leheletű bestia az éjjel,
karmait a falról kezded most lefejti szépen,
megsimítod, görbülő háttal dorombol álmot.
Békévé színezi a remélt világod.

Teljes lettél, ez bárkinek bármit is jelentsen,
holnapod letetted a sors tenyerébe fektetetten.

Szép...
Szép volt...
Szép volt hinni...
Szép volt hinni benned.

Tiszta...
tisza bizalmam...
tisza bizalmam rögnként...
tisza bizalmam rögnként eltemetted.

Elveszett szépség, könnyes a mélység.
Ülök a bánat gödörnyi mélyén.
Sápad a csillag, sötét a kékség.
Lassú a szívem, emészti kétség.

Vagyunk...
Vagyunk együtt...
Vagyunk együtt két...
Vagyunk együtt két elfutó...
Vagyunk együtt két elfutó folyó.

Más...
Más utak...
Más utak között...
Más utak között halott...
Más utak között halott a földgolyó.

Elveszett szépség, könnyes a mélység.
Ülök a bánat gödörnyi mélyén.
Sápad a csillag, sötét a kékség.
Lassú a szívem, emészti kétség.

Beautiful...
It was beautiful...
It was beautiful to believe...
It was beautiful to believe in you.

Pure...
My pure trust...
My pure trust immediately...
My pure trust was buried immediately.

Lost beauty, tears in the depths.
I sit in the pit of sorrow deep.
The star pales, the blue is dark.
My heart is slow, consumed by doubt.

We are...
We are together...
We are together, two...
We are together, two fleeing...
We are together, two fleeing rivers.

Different..
Different paths...
Among different paths...
Dead among different paths..
The earth is dead among different paths.

Lost beauty, tears in the depths.
I sit in the pit of sorrow deep.
The star pales, the blue is dark.
My heart is slow, consumed by doubt.

KORLÁTOK KÖZT, DE SZABADON

(egy szabálytalan, de őszinte vers)

Nem a sajnálatról írok,
ez nem összetévesztendő,
csak egy útról, pár pillantásról,
mely bennem képpé rögződő.
Arról, mit mások szemében láttam,
torz testem képét tükröződni a mában.
Értettem tekintheted. Megrázott Téged. Láttam.

Sajnálom, hogy lélegzeted elakadt.
Sajnálom, hogy szívedben valami megfakadt.
Értettem fájó aggodásod.
Értettem tehetetlen haragod.
Értettem nehéz zavarod.
Értettem bánó iparkodásod.
Tán más a test, mit szemed megszokott.
De e testben még mindig Én lakok.
Szemembe és szívembe nézz.
Itt vagyok.
Elmém s lelkem itt ragyog.
Mert e testben még mindig Én lakok.

Köszönöm, hogy ember maradtál ma.
Köszönöm, hogy terhedet őszintén kimondtad.
Köszönöm, hogy segítséged felajánlottad.
Köszönöm, hogy szívből velem vagy.
Látom haladásom.
Látom maradásom.

Tudom korlátaim. Látom én is. Benne élek.
Nem hazudok magamnak, sem másnak.
Van, hogy félek.
Ne döbbentsen meg, ha nem mesélek.
Akkor a rossz jövőben járok. De visszatérek.

Meglep a mosolyom, erőm?
Hmmm... Emberből vagyok, remélek.
Sírhatnék most is, de ha itt vagy,
létezésed öröme éltet.
S ha távolból gondolsz rám,
szívemben él jelenléted.
S ha önmagadról beszélsz, legyen bár csacsukaság
Tőled színesebb s veled gazdagabb a világ.

Tán más a test, mit szemed megszokott.
De e testben még mindig Én lakok.
Szemembe és szívembe nézz.
Itt vagyok.
Elmém s lelkem itt ragyog.
Mert e testben még mindig Én lakok.

Hát emeld fel bátran fejed,
engedd el, hajítsd el bánatod.
A könnycseppek mélyén
a szív mosolya mindig ott ragyog.

Tán más a test, mit szemed megszokott,
de e testben még mindig Én lakok.
Szemembe és szívembe nézz.
Itt vagyok.
Elmém s lelkem itt ragyog.
Támaszkodj rám! Itt vagyok.

S bocsásd meg, ha az első magamnak
most Én vagyok.
Kell az erőm önmagamra,
Barátkozom, sorsot szokok.
De mi erőmből marad, azt szívvel osztom szét.
Vedd el bátran, amit adok.
A Tiéd.

De egyet soha ne feledj:
Tán más a test, mit szemed megszokott.
De e testben még mindig Én lakok.
Szemembe és szívembe nézz.
Itt vagyok.
Elmém s lelkem itt ragyog.
Támaszkodj rám! Itt vagyok.

Tán más a test, mit szemed megszokott.
De e testben még mindig Én lakok.
Szemembe és szívembe nézz.
Itt vagyok.
Elmém s lelkem itt ragyog.
Mert e testben még mindig Én lakok.

Ázott szivárványt sír a sár,
pocséta poéta fény-kiáltvány.
Egy székre csüccsent az idő,
vakarja fejét, hozzádől egy fő
jókedvnyi erő.

Mókusszőr vászonra fekteti
félfüles születő színeit.
Papírtáncot jár a grafén.
Szívverésekben megül a vén
csetlő-botló, csepp mosoly.
Szellőszárnyon átoson...

Fejed felett a dolgos hét
napjából egy péntek
terít negyvennyolc órányi
életet elébed.

Fejed felett a dolgos hét
napjából egy péntek
terít negyvennyolc órányi
életet elébed.

A lendület lelassúdott, a szív hallkan rebeg,
a fény kicsivé lett, a gyertya csonkig égett már.
Péntek van, egy-kettő-három-négy-öt
a napok száma, amíg adtál.
Elfogytál, kicsi láng...

Hús, sötét szobában, lelked tenyerében
őrzöd a maradékot, mit el nem osztottál.
Kisherceg indulj, zárd be a bolygó
s reméld, hogy rózsád megvár!
Elfogytál, kicsi láng...

S a csend, az őrzőn ölelő félhomály
sugallja: Várj, lélegezz és várj!
Ne mozdulj, csak érezd léted ritmusát,
a legmegilletőbb csodát.
Apró lángod teljesedik már...

S a hatodik nap fénysugárral ébred.
Valami nálad nagyobb csodát tesz véled.
Tölt, eltölt, feltölt, mozdit és lüktet,
szemedbe mosolyt, lelkedbe erőt ültet.
S növekszel, kicsi láng...

A hetedik nap a Teremtőnek is ünnep.
Örülni tanít s feladatba küldet.
Az orgonaszó lemossa a szennyet,
ajándék ez... nem kell már cipelned...
S növekszel, kicsi láng...

S holnap jön majd új nap, és színekben ragyog
a vászon
s ha a szivárványból elajándékozod a sárgát,
ki tudod mondani: „nem hiányzol”
adásod öröm, feladatod teljes, lángod felmelegít,
vigaszt ad s mit kérnek,
mert már van honnan elvenned, fényedben lobog
a lélek.
Lüktess hát, kicsi láng...

Rejtelkedben rezgek, dallammá válik szavam,
ahogy karod öble, ina, tenyered sebe segíti utam.
Kértem irányadásod, ám szándékos agyam
felérni képtelen.
Védtelen belső gyermekem nélkülöd
félszegen fénytelen.

Mikor sebes léptek helyett csonkán, bicegve tudok
csak menni...
Szembesülve percnyi korlátaimmal, elfogyni
és maradni ennyi...
Akkor is vigyázol rám. Oly jó a Te kezeid közt
embernek lenni.

Lázadok sokszor, konok fejjel töröm falát
a sorsnak,
oly emberi igazság ez, mint porlása csontnak,
múlása kornak.
Kikerülhetetlen megélni, hitványnak, gyengének
lenni s remélni,
ha már esendő a test és hiányos
a szándékom tenni...

Mikor sebes léptek helyett csonkán, bicegve tudok
csak menni...
Szembesülve percnyi korlátaimmal, elfogyni
és maradni ennyi...
Akkor is vigyázol rám. Oly jó a Te kezeid közt
embernek lenni.

À l'om

LÉPÉSEK

Volt
Volt nap
volt nap, hol
volt nap, hol holt
volt nap, hol holt volt
volt nap, hol holt volt a Hold.
Ma
Ma tiéd
Ma tiéd minden
Ma tiéd minden szép
Ma tiéd minden szép színarany
Ma tiéd minden szép színarany szó .
Jött
jött perc
jött perc, miben
jött perc, miben tercelt
jött perc, miben tercelt a perccel
jött perc, miben tercelt a perccel a félsz.
Lett
lett cseppje
lett cseppje a jelennek
lett cseppje a jelennek, melyben
lett cseppje a jelennek, melyben szeretetten
lett cseppje a jelennek, melyben szeretetten élsz.

There was
There was a day
There was a day, where
There was a day, where it was dead
There was a day, where it was dead
There was a day, where the moon was dead.
Today
Today is yours
Today is everything yours
Today is everything beautiful yours
Today is everything beautiful pure gold
Today is everything beautiful pure gold word.
A minute came
A minute came, in which
A minute came, in which it was tercel
A minute came, in which it was tercel
with the minute
A minute came, in which it was tercel
with the minute
A minute came, in which it was tercel
with the minute the half-life.
Became
A drop of
A drop of the present
A drop of the present, in which
A drop of the present, in which
A drop of the present, in which you live unloved
A drop of the present, in which you live unloved.

Fonákon fordult, tojásdad hátát
üvölti vidéki kutyák kórusa.
Sejtelmes fehérre festő udvarát
idézi szerelmes romantika.

Alszik a város, alszik a lélek,
alszik a vér, a jótett s a vétek.
Álom a ma, álom a tegnap,
álomból ébred, éled a holnap.

Gyúrt tüllt kócol szatén falán
az éjféli szelek kék szava.
Korai hajnalt dadogva hívogat
a fémízű sziluett horizontja.

Alszik a város, alszik a lélek,
alszik a vér, a jótett s a vétek.
Álom a ma, álom a tegnap,
álomból ébred, éled a holnap.

Alszik a város, alszik a lélek,
alszik a vér, a jótett s a vétek.
Álom a ma, álom a tegnap,
álomból ébred, éled a holnap.

Elpáratlanodtam, mint megözvegyült fuszekli,
kerestem helyem a nagyvilágban.
Kóborló, felemás elárvultsággal csapódom
s maradtam vesztetten, magamban, félpárban.
Mígnem megtörtént a perc s végre megláttam...

Szikár súlyú a percben a sejtelem,
lassú dobbanásban hallgató rejtelem,
bőre pórusában illan a félelem,
nélküle nem vagyok egész, csak fél-elem...
S kettőnkből egy lesz, vele s énvelem.

Puha szírom-pelyhes nász-alom
ölén hallom halom hulló-dalom.
Szelíden szeress, kívánj vadon,
csillanjon tested, mint harmat az avaron!
Zsoldom majszó csókod, adom tűz-ízű karom.

MONDD, LESZ HELYEM A MENYORSZÁGBAN?

Minden ember megkérdezi,
neki mikor kell elmenni,
hány napig tart még az útja,
ha tovább lép, mert itt az idő,
sok kérdése bukkan elő.
Szent Péter majd bebocsátja?
Lesz helye a menyorszámban?

Mondd, lesz helye a menyorszámban?

Páratlan a perc, páros a karma,
utolér itt is, éles a karma,
munka, hitel, harag, harang,
feladattal teli a gang,
a teendő sok, az idő árva...
Melyik nap jó a meghalásra?

Ma ez a céltom, holnap amaz,
kisgyermekem még csak kamasz,
szerelmesen jó a tavasz,
díszbe von az ősz, a ravasz,
lépek tovább télre, nyárra,
nincs jó nap a meghalásra.

Mondd, lesz helyem a menyorszámban?

Betyár voltam, jó a szívem,
nem fogyott el még a tettem,
nem vagyok még olyan öreg,
hidd el, én még nem mehetek...
Szól az alku, pereg a szó,
meghalni egy nap sem jó

Rossz vagyok, nem vár az Isten,
jóvátenni kincsem nincsen...
Sorjáz ima, van bűnbánat,
próbálgatom keresztfámat.
Félek, ott már nem szeretnek,
ha meghalok, elfelednek.

Mondd, a menyországban helyem lesz-e?

Ki megszületik, oda indul.
Embersorsban nincs túl sok új.
Ki eltolná, ki igyekszik,
mind, mind a mennybe törekszik.
Mind a napot várja, lesi,
mikor tárt kapuját leli.

Nehéz a test, súlyos óra,
elindulnék a kakasszóra,
elég is volt, sok is talán,
hívjon papot ma az arám,
ne küldjön a sors már másra,
jó nap ez a meghalásra.

Tudom, lesz helyem a menyországban.

Az ördög a tolakvó tömeget látva,
londíner a liftnél ünneplő ruhába:
– Gyere velem, a pokol ajtaja tárva,
miért is mennél a menyországba,
ajtaján kint van a tábla,
ajtaján kint van a tábla,
Bővítés miatt zárva.

Miért is mennél a menyországba,
ajtaján kint van a tábla,
ajtaján kint van a tábla,
Bővítés miatt zárva.

Mondd, lesz helyem a menyországban?
Mondd, lesz helyem a menyországban?

FÚSZÁL VOLTAM, FÚSZÁL LESZEK

Fűszál voltam, fűszál leszek,
föld rögéből magként kelek.
Nyújtózom a kerek éig,
testemen a fény fut végig.

Virág voltam, virág leszek,
kertem dísze én lehetek.
Kertem gyomja is én vagyok,
fában, fűben benne lakok.

Földrög voltam, földrög leszek.
Csillag voltam, csillag leszek.
Jó volt élni, jó lesz élni,
felhőszélről visszanézni,
 eget-földet összekötni.
Álom voltam, álom leszek,
éjösvényen megpihenek.
Képeimmal játszom veled,
csendjeimmal szólok neked.

Szándék voltam, szándék leszek.
Szabad akarat született.
Behatárolt génjeimből
elgazdálkodok a percből.

Földrög voltam, földrög leszek.
Csillag voltam, csillag leszek.
Jó volt élni, jó lesz élni,
felhőszélről visszanézni,
 eget-földet összekötni.

Derű voltam, derű vagyok,
tisztá mosoly bennem ragyog.
Fogfehéren csillan ékem,
gondom elviselem szépen.

Bánat voltam, bánat vagyok,
hulló könnyem cseppje kopog.
Búcsúzom volt szerettemtől,
sorsom vára ettől megdől.

Földrög voltam, földrög leszek.
Csillag voltam, csillag leszek.
Jó volt élni, jó lesz élni,
felhőszélről visszaneézni,
eget-földet összekötni.

Bolond voltam, bolond leszek,
bölcsnek hiszel, bölcsnek hiszek.
Időléptű igazamban
csak a Jóisten igazolhat.

Zálog voltam, zálog leszek.
Becsületet el nem veszek.
Igazgyöngyöt nem cserélek.
Emberségemben remélek.

Földrög voltam, földrög leszek.
Csillag voltam, csillag leszek.
Jó volt élni, jó lesz élni,
felhőszélről visszaneézni,
eget-földet összekötni.

Porból lettem, porrá leszek,
lenn a mélyben megpihenek.
Maggá válik elnyűtt testem,
a múlt színéből a jövőt festem.

Földrög voltam, csillag leszek.
Fűszál voltam, virág leszek.
Álom voltam, szándék leszek.
Bánat voltam, derű leszek.
Bolond voltam, zálog leszek.
Porból voltam, porrá leszek.

I WAS A BLADE OF GRASS, I'LL BE A BLADE OF GRASS

I was a blade of grass, I'll be a blade of grass
From the clod of the earth I sprout like a seed.
I'm stretching to the round sky,
The light runs through my body.

I was a flower, I'll be a flower
I can be the ornament of my garden.
I am also the weed of my garden,
I live in trees and grass.

I was a clod of earth, I will be a clod of earth.
I was a star, I will be a star.
It was good to live, it will be good to live,
looking back from the clouds,
to connect heaven and earth.

I was a dream, I'll be a dream
I rest on the Milky Way.
I'm playing with you with my pictures,
I speak to you with my silences.

I was an intention, I will be an intention.
Free will was born.
From my limited genes
I'll make the most out of the minute

I was a clod of earth, I will be a clod of earth.
I was a star, I will be a star.
It was good to live, it will be good to live,
looking back from the clouds,
to connect heaven and earth.

I was serenity, I am serenity,
A pure smile shines inside me.
My beauty glitters tooth-white,
I can bear my worries nicely.

I was sorrow, I'm sorrow
a drop of my falling tears knocks.
I said goodbye to my loved one,
The castle of my fate is overthrown by this.

I was a clod of earth, I will be a clod of earth.
I was a star, I will be a star.
It was good to live, it will be good to live,
looking back from the clouds,
to connect heaven and earth.

I was a fool, I'm going to be a fool
You believe me wise, I believe you wise.
In my time-step truth
only God can prove me.

I was a pawn, I will be a pawn.
I do not steal honor.
I don't change real pearls.
I hope in my humanity.

I was a clod of earth, I will be a clod of earth.
I was a star, I will be a star.
It was good to live, it will be good to live,
looking back from the clouds,
to connect heaven and earth.

I'm made of dust, I'll be dust,
Down in the depths I rest.
My worn-out body becomes a seed,
I paint the future from the color of the past.

I was a clod of earth, I will be a star.
I was a blade of grass, I'll be a flower.
I was a dream, I will be an intention.
I was a sorrow, I will be serenity.
I was a fool, I will be a pawn.
I was made of dust, I will be dust.

Téli dallam

Leesett egy gyémánt-szín
hódara-szemcse
és égből indult,
lépcsőjén fokot veszve,
ejtőernyő nélkül,
kopott földet érve,
kettétört a teste.

Kisebb darabja elgurult
a jeges járdaszélen,
Meglepődve gördült a lenti télben,
elveszett a cseppnyi térben,
lehullt lehelete megtorpant a dérben.
A nagyobbacska tört rész
lehuppanva maradt,
szeme a megütődött
kettéhasadt tomporán ragadt,
ült, tompa tekintettel, fájdtva,
hogyan elvesztette másik felét, s belátta,
hogyan
se kéz,
se láb,
se eszköz nincs birtokában,
bent fog ragadni a kettétörtség magányában.

Kint szürke ólom-álommal takarózott az ég
s nyilalló vákuumán a csendre rajzolt reményt
a pillanat-lét köré szállingózó csillanás,
a lassan meginduló havazás.

Kint szürke ólom-álommal takarózott az ég
s nyilalló vákuumán a csendre rajzolt reményt
a pillanat-lét köré szállingózó csillanást
a lassan meginduló havazás.

Társra vágyott. Társat kapott.
Léptem tovalökte a siettető idő s amott –
mikor teendőm visszaterelt felé –
már szikrát lapátolt rá
kajla radírként
a kibukkanó, szétomló napfény-relé.

A lemezzátszó tűje karcos,
öreg díszek tompa arcok
képét mutatják
Az angyalhaj tüsszentve, álmos
fényöblöt a tüskékre rámos,
habként ringatják

Az ének, az emelkedett dallamok
melyeken gondolata andalog,
felragyog.
Hol vagytok, karácsonyi angyalok?

A lemezzátszó tűje karcos,
öreg díszek tompa arcok
képét mutatják
Az angyalhaj tüsszentve, álmos
fényöblöt a tüskékre rámos,
habként ringatják

Az ének, az emelkedett dallamok
melyeken gondolata andalog,
felragyog.
Hol vagytok, karácsonyi angyalok?

A bejárati ajtó hangos,
csillagszórós kopogást hoz,
apró unokát.
Ki karácsonyra nem kért semmit,
se középest, se nagyot, se kicsit.
Csakis a Papát!

S az ének, az emelkedett dallamok
a ráncos arc újra felragyog.
Itt vagytok, karácsonyi angyalok?
Szervusztok, karácsonyi angyalok!

S az ének, az emelkedett dallamok
a ráncos arc újra felragyog.
Itt vagytok, karácsonyi angyalok?
Szervusztok, karácsonyi angyalok!

Szívben ébred új reményed,
várod, jöjjön a hajnal már,
azt kívánod, pirkadatra
szálljon földre szép varázs.
Szobád tiszta, a lakásod
tárt karokkal fényre vár.
Konyhád pultján bejgli-álom
hízik csendben, készen áll.

Fahéj illatán szunnyad elbújt zöld fenyő.
Szűk sarokban álldogál, elrejtett, élő, fénylő jövő.
Az angyal kezében hallgat a csöpp csengő.

Nap kacsingat hóemberre,
a flörtöt féli e férfiú,
Szénszemére húzna sipkát,
ellágyul tőle, már nem hiú.
Pereg cseppje jégvirágnak,
masnit ölt rá hópehely
Szikrát terem a kinti izzó,
vízzel harcol a kék delej.

Fahéj illatán szunnyad elbújt zöld fenyő.
Szűk sarokban álldogál, elrejtett, élő, fénylő jövő.
Az angyal kezében hallgat a csöpp csengő.

Kakaónak könnyű habján
mosoly sandít félszegen
Kabátba pattan, sált tekerget,
kulcsot pöccint a szegen.
Vendéget hoz Tüskevégről
és szétbomlik benn a szép fenyő
sudár zöldje éket, dísz kap,
fénybe von eget, tetőt.

Fahéj illatán vár a percre a zöld fenyő.
Valóra vált zsoltár, ragyogó, fénylő jövő.
Az angyal kezében
    az angyal kezében
        csilingel csöpp csengő.

TÉLI DALLAM

Puha pille könnyű inge
leng fehérén messze intve.
Cukrot hintve tar mezőre,
rákacsintva zordon égre.

És hull, Holle anyó a tüll erszényt rázza.
Pille pelyhe arcod pírját bevattázza.

Elfeledve, megszépítve,
mindazoknak tenyerébe
beletéve a Szent Éjbe
ajándékát jövő évnek.

És hull, Holle anyó a tüll erszényt rázza.
Pille pelyhe arcod pírját bevattázza.
Kippen-koppan száz cipőcske,
liccsen-loccsan bor az ingre.
A vásárban nagykabátban
reszketsz, kesztyű, sapka, sál van.

És hull, Holle anyó a tüll erszényt rázza.
Pille pelyhe arcod pírját bevattázza.

Puha pille könnyű inge
leng fehérén messze intve.
Cukrot hintve tar mezőre,
rákacsintva zordon égre.

És hull, Holle anyó a tüll erszényt rázza.
Pille pelyhe arcod pírját bevattázza.
És hull, Holle anyó a tüll erszényt rázza.
Pille pelyhe arcod pírját bevattázza.

Fiszt dúdolnak a fák,
fiszt zengenek a nádasok,
fiszt fúj a langyos szél,
fiszre a kancsal tél somolyog.

D-re melegszik a rög,
kavicsa mosolya dí.
Felső F-et pattan rajt a dér,
ahogy jégkabátját leveti.
E-t nyikordul az alóla kibúvó hegedű,
kopogtat testén kíváncsi fakopáncs,
csőre nyomán fenyőnedű.

Ezen a fényes F-estén felső fiszt-t öltenek
keresztstemest hímezve a fellegek.
Felső G-vel amőbáznak reppenő kondezcsíkok
közt a csillagok.
Giszt szúr a bogáncs, mert féltékeny a szíve,
hogy ő a földön toporog.

A-t ásít a tér, benne altatót fest a Hold,
kottájában H-t cipel a hangyafejű nyalókasor.
Nyárfasor árnyéka az, táncuk szürke törzsű tánc.
B-re zár az eget karcoló románc.

Itt, lenn, benn, bennem
hallod e nagy szimfóniát.
Itt, lenn, benn, benned
hallom e nagy szimfóniát.

Fiszt fúj a langyos szél,
fiszt zengenek a nádasok.
Fiszt dúdolnak a fák,
fiszre a kancsal tél csak somolyog.

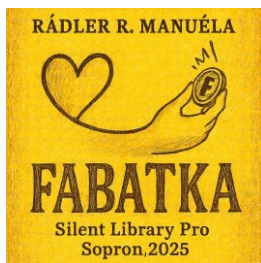

A verseskötet megzenésített verseit a SUNO
AI segítségével a szerző generálta

A zenei album szabadon elérhető/letölthető:
Youtube: <https://youtu.be/5iRqJ-P-rzU>
ArchiveOrg: <https://tinyurl.com/4b3avmnv>

A szerző további, megjelent albuma:

A zenei album szabadon elérhető/letölthető:
Youtube: <https://youtu.be/Cw6zyhIiryE>
ArchiveOrg: <https://tinyurl.com/yct3fnue>

SILENT LIBRARY
— PRO —

silent.library.pro@gmail.com

Kiadványaink: <https://tinyurl.com/2w62pm4t>

Ebben a kötetben a szavak nemcsak mesélnek – lélegeznek. A szerző versei a természet, az emberi lét és a lélek belső tájainak tükröi: egyszerre halkak és sodróak, fájdalmasak és gyógyítóak. Lehelletük dallá válik, amelyben az élet ciklikussága, a mulandóság szépsége és a remény megmaradása ragyog fel.

Olvasd ezt a könyvet lassan, mint ahogy a hópehely ereszkedik.

Hallgasd a dalait, miként az őszi szél lombpergető zizegését.

Engedd, hogy a versek leülepedjenek benned, mert mire becsukod a könyvet, talán már tudni fogod – hány szín fér el a Te szívedben.

SILENT LIBRARY
— PRO —